

Evaluation of Modular Training of Family Physicians' Higher Management Course in Iran

ARTICLE INFO

Article Type

Original Research

Authors

Nojomi M.¹ MD,
Alborzi F.* BSc,
Shirazi M.² PhD,
Geranmayeh M.² MSc

How to cite this article

Nojomi M, Alborzi F, Shirazi M, Geranmayeh M. Evaluation of Modular Training of Family Physicians' Higher Management Course in Iran. *Education Strategies in Medical Sciences.* 2014;7(5):339-344.

ABSTRACT

Aims The correct implementation of the fundamental tasks and key roles in training requires quality. Evaluation of different educational courses is considered as a necessity to improve the quality of the courses. This study was done to evaluate the modular training courses of higher management of family physician in Iran.

Methods This descriptive cross-sectional study was done in 2014 on 218 family physician students and 34 university teachers and authorities of family physician course using cluster sampling. Data collected by two researcher-made questionnaires to assess students' view and university teachers and the authorities. Data analyzed using SPSS 16 software, central and dispersion parameters and One-way ANOVA.

Findings Students agreed with all the determined fields in this evaluation and the highest level of satisfaction was related to the length of the course and the lowest level of satisfaction was related to the performance. Teachers and authorities agreed with the organization of the course content, duration, courses presentation and educational resources and disagreed with the performance, application of the courses, comprehensive evaluation and the cost. The highest university teachers' satisfaction was related to the course duration and the lowest satisfaction was related to cost.

Conclusion Evaluation of modular training courses of higher management of family physicians in the selected medical universities is in the average relatively satisfactory in Iran.

Keywords Physicians, Family; Learning; Universities; Personal Satisfaction

*Social Medicine Department, Medicine Faculty, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

¹Social Medicine Department, Medicine Faculty, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

²Medicine Education Department, Medicine Faculty, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Correspondence

Address: Social Medicine Department, Medicine Faculty, Iran University of Medical Sciences, Shahid Hemmat Highway, Tehran, Iran

Phone: +98 2186703466

Fax: +98 2188957948

alborzi_fatemeh@yahoo.com

CITATION LINKS

- [1] Term and modular training courses for physicians and ... [2] Application of cognitive, skill-based, and affective theories of learning outcomes to new methods of ... [3] Evaluating educational ... [4] Systematic evaluation: A self-instructional guide to theory and ... [5] Application of training evaluation in higher education with an emphasis on ... [6] Educational ... [7] Research methods used in developing and ... [8] Empowerment evaluation, objectivist evaluation, and evaluation standards: Where the future of ... [9] Education and psychology ... [10] Cultural Competency: A Systematic Review of Health Care Provider ... [11] The CIPP model for program ... [12] Changing concept of educational ... [13] The assessment of professional competence: Developments, research and ... [14] Patient simulation: A literary synthesis of assessment tools in ... [15] Medical school accreditation in Australia: Issues involved in ... [16] The future of e-learning in medical education: Current trend and ... [17] An evaluation of a family visit education ... [18] International encyclopedia of ... [19] Internal evaluation as an approach to revitalize University systems: The case of the ... [20] Performance evaluation of teaching hospitals affiliated to tehran university of ... [21] Evaluation of board performance in Iran's Universities of ... [22] Educational assessment, theories, concepts, principles ...

Article History

Received: July 21, 2014

Accepted: October 23, 2014

ePublished: November 6, 2014

ارزشیابی دوره آموزشی پوامانی مدیریت عالی پزشکان خانواده در ایران

مقدمه

دوره مدیریت عالی پزشک خانواده، با هدف توانمندسازی پزشکان خانواده شاغل در نظام سلامت ایران طراحی شده است [۱]. محتوای آموزشی این دوره در ارتباط با مدیریت، حفظ و ارتقای سلامت عمومی است که براساس آن دانشآموختگان توانمندی‌هایی را در زمینه‌های مدیریت مراقبت‌های عمومی و سطح اول مبتنی بر نیازهای خانواده‌ها، جامعه و نظام سلامت به صورت جامع و پیوسته کسب می‌کنند [۲، ۳]. پزشکانی که در چهارچوب طرح پزشک خانواده فعالیت می‌کنند، می‌توانند بدون شرکت در آزمون ورودی، دوره آموزشی پزشک خانواده را بگذرانند. شرکت در این دوره به صورت غیرحضوری برای همه پزشکان خانواده داوطلب که حداقل ۳ سال سابقه خدمت در چهارچوب این طرح را داشته باشند، آزاد است. مدت زمان برنامه آموزشی پزشک خانواده ۲ سال است و پزشکان مستقر در روستاهای شهرهایی که در آنها طرح پزشک خانواده اجرا می‌شود، می‌توانند همزمان با خدمت رسانی در محل استقرار خود در این دوره شرکت کنند. از آنجا که این دوره عمدهاً به صورت غیرحضوری برگزار می‌شود، دوره آموزشی مزبور به صورت آموزش مجازی و از راه دور طراحی شده است.

سنجدش و ارزش‌یابی برنامه‌های آموزشی به عنوان یک زیرمجموعه مهم از نظام برنامه‌ریزی توسعه آموزشی، علاوه بر اینکه در زمرة وظایف اولیه مدیریت دانشگاهی است، تصویری از نحوه عملکرد برای هر یک از بخش‌ها و برنامه‌های منتخب به منظور بهبود کیفیت ارایه می‌دهد [۶-۴]. ارزش‌یابی دوره‌های مختلف آموزشی به عنوان یک ضرورت، راه‌گشای بهبود و افزایش کیفیت دوره‌های آموزشی است [۷]. در این میان، ارزش‌یابی دوره آموزشی پزشک خانواده بهدلیل گستردگی و اهمیت آن مورد توجه قرار گرفته است؛ چرا که هرساله تعداد نسبتاً زیادی فارغ‌التحصیل رشته پزشک عمومی وارد عرصه نظام سلامت می‌شوند. در نتیجه، انجام ارزش‌یابی در خصوص این دوره آموزشی که بخش مهمی از ارایه خدمات بهداشتی-درمانی را پوشش می‌دهد، ضروری به نظر می‌رسد [۸، ۹].

به منظور ارزش‌یابی برنامه‌های آموزشی، در منابع مختلف مدل‌های متفاوتی معرفی شده است. یکی از مدل‌های مهم ارزش‌یابی برنامه آموزشی، مدل سیپ (CIPP) است [۱۰] که بهدلیل جامعیت و کارآیی بیشتر در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته است. الگوی ارزش‌یابی سیپ که توسط استانفیل‌بیم و همکاران ارایه شده، از حروف اول کلمات موقعیت (Context)، درون‌داد (Input)، فرآیند (Process) و فرآورده (Product) گرفته شده است. این الگوی ارزش‌یابی دارای چارچوب کاملی است که مدیران و تصمیم‌گیرندگان را در چهار نوع تصمیم‌گیری کمک می‌کند و اطلاعات لازم را برای پاسخگویی به سوالات اساسی در رابطه با

مرضیه نجومی MD

گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

فاطمه البرزی * BSc

گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

ماندانا شیرازی PhD

گروه آموزش پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

مهرناز گرانمایه MSc

گروه آموزش پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

چکیده

اهداف: اجرای صحیح وظایف بنیادی و نقش‌های کلیدی در آموزش، مستلزم برخورداری از کیفیت است. ارزش‌یابی دوره‌های مختلف آموزشی در راستای بهبود کیفیت این دوره‌ها، یک ضرورت محسوب می‌شود. مطالعه حاضر با هدف ارزش‌یابی فرآیند دوره آموزشی پوامانی مدیریت عالی پزشک خانواده در ایران انجام شد.

روش‌ها: این مطالعه توصیفی- مقاطعی در سال ۱۳۹۳ با انتخاب ۲۱۸ نفر از دانشجویان پزشک خانواده و ۳۴ نفر از اساتید و دست‌اندرکاران دوره آموزشی پزشک خانواده با روش نمونه‌گیری خوشای انجام شد. گردآوری داده‌ها با استفاده از دو پرسشنامه محقق‌ساخته به منظور بررسی نظرات دانشجویان و نیز اساتید و دست‌اندرکاران اجرای دوره صورت گرفت. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار 16 SPSS، شاخص‌های مرکزی و پراکنده و آنالیز واریانس یک‌طرفه استفاده شد.

یافته‌ها: دانشجویان نسبت به همه زمینه‌های تعیین شده در این ارزش‌یابی نظر موافق داشتند و بیشترین میزان رضایت دانشجویان مربوط به طول دوره آموزشی و کمترین میزان رضایت آنها به نحوه اجرا بود. اساتید و دست‌اندرکاران برنامه نسبت به زمینه‌های سازمان دهی محتوای دوره، طول دوره، شیوه ارایه دروس و منابع آموزشی نظر موافق و نسبت به نحوه اجرا، قابلیت به کارگیری دروس، ارزش‌یابی فرآگیران و هزینه، نظر مخالف داشتند. بیشترین میزان رضایت اساتید نسبت به طول دوره و کمترین میزان رضایت آنها نسبت به موضوع هزینه بود.

نتیجه‌گیری: ارزش‌یابی دوره آموزشی پوامانی مدیریت عالی پزشکان خانواده در دانشگاه‌های علوم پزشکی منتخب در ایران به طور میانگین در سطح نسبتاً مطلوب قرار دارد.

کلیدواژه‌ها: پزشک خانواده، یادگیری، دانشگاه‌ها، رضایت شخصی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۴/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۸/۰۱

*نویسنده مسئول: alborzi_fatemeh@yahoo.com

(میانگین ۱ تا ۲/۹۹) داوری و قضاوت شدند. سنجش میزان روابط محتویات پرسشنامه‌ها با استفاده از برسی متون مرتبط و نظرات خبرگان و استایید صاحب‌نظر صورت گرفت. پایابی پرسشنامه نیز از طریق همبستگی درونی موضوعات و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۵ برای هر یک از ابعاد پرسشنامه مورد تایید قرار گرفت.

به منظور توصیف و تحلیل داده‌ها، با بهره‌گیری از نرم‌افزار SPSS ۱۶ از شخص‌های مرکزی و پراکنده‌گی و برای مقایسه میانگین امتیاز هر بُعد پرسشنامه بین استایید و دانشجویان از آزمون T مستقل و بین دانشگاه‌ها از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه استفاده شد.

یافته‌ها

میانگین سنی دانشجویان ۲/۷/۴ سال و ۱۱۴ نفر (۵۲/۳٪) مرد بودند. میانگین سنی استایید و دست‌اندرکاران اجرایی برنامه پذیرفته بودند. میانگین سنی دانشجویان در مورد طول دوره و کمترین میزان رضایت آنها در مورد طول دوره و کمترین میزان رضایت آنها نسبت به نحوه اجرا بود. استایید و دست‌اندرکاران برنامه آموزشی نیز نسبت به موضوعات سازمان‌دهی محتوای دوره، طول دوره، شیوه ارایه دروس و منابع آموزشی نظر موافق و نسبت به نحوه اجرا، قابلیت به کارگیری دروس، ارزش‌یابی فرآگیران و هزینه، نظر مخالف داشتند و بیشترین میزان رضایت استایید نسبت به طول دوره و کمترین رضایت نسبت به موضوع هزینه بود. بین میانگین نظر دانشجویان در ۸ دانشگاه مورد برسی اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد؛ اختلاف نظر استایید نیز بین دانشگاه‌ها معنی‌دار نبود ($p > 0/05$). اما اختلاف میانگین دانشجویان و استایید در ابعاد سازمان‌دهی محتوای دوره ($p = 0/043$), نحوه اجرا ($p = 0/03$), قابلیت به کارگیری دروس ($p = 0/0001$) و ارزشیابی فرآگیران ($p = 0/03$) معنی‌دار بود (جدول ۱).

بحث

الگوی سیپ از جمله الگوهای مهم ارزش‌یابی به منظور تسهیل در تصمیم‌گیری است [۱۲]. آنچه که بیش از هر چیزی در این دسته از الگوها از اهمیت و جایگاه بالایی برخوردار است، تشکیل یک نظام اطلاعاتی است [۴]. این نظام اطلاعاتی با توجه به نیازهای اطلاعاتی مدیران و تصمیم‌گیران شکل می‌گیرد؛ بهنحوی که در گام یا اقدام اول در الگوی سیپ، ارزش‌یاب به تشخیص و تعیین نیازهای اطلاعاتی تصمیم‌گیران اقدام می‌نماید که البته این امر از طریق تشکیل یک نظام ارزش‌یابی جامع، پویا و مستمر امکان‌پذیر می‌شود [۱۶].

نظام برنامه‌ریزی آموزشی و همچنین قضاوت در مورد مطلوبیت هدف‌های برنامه فراهم می‌نماید [۱۱، ۱۲]. سعی ارزش‌یاب در الگوهای برخاسته از رویکرد مبتنی بر مدیریت از جمله الگوی سیپ آن است که اطلاعات لازم و مناسب را فراهم آورده و آنها را به منظور تعیین مطلوبیت و ارزش فعالیت‌های آموزشی در اختیار افراد تصمیم‌گیرنده قرار دهد. هدف این الگوی ارزش‌یابی، فراهم‌آوردن یک زمینه منطقی برای تعیین هدف‌های آموزشی است [۸].

در پژوهش حاضر تلاش شده است تا به نظام اطلاعاتی نسبتاً مفید به عنوان ویژگی بارز الگوی سیپ [۱۳] و همچنین به قضاوت و ارزش‌گذاری به عنوان هدف اصلی ارزش‌یابی [۱۴] دست یافته شود. این مطالعه با هدف ارزش‌یابی فرآیند دوره آموزشی پوامانی مدیریت عالی پزشک خانواده در ایران انجام شد.

روش‌ها

این مطالعه توصیفی - مقطعی در سال ۱۳۹۳ با استفاده از روش ارزش‌یابی براساس الگوی سیپ [۱۵] انجام شد. جامعه مورد مطالعه شامل پزشکان خانواده شرکت‌کننده در دوره آموزشی پوامانی مدیریت عالی پزشک خانواده و استایید و دست‌اندرکاران طراحی و اجرای این دوره بودند. به منظور انتخاب افراد نمونه از روش نمونه‌گیری خوشای استفاده شد. بدین صورت که در مرحله اول، لیست تمامی دانشگاه‌هایی که دوره آموزشی پوامانی مدیریت عالی پزشک خانواده را اجرا می‌کردند، شامل ۱۳ دانشگاه تهیه شد و هر دانشگاه در حکم یک خوش در نظر گرفته شد. در مرحله دوم براساس مطالعه پایلوتی که صورت گرفته بود، تعداد ۸ دانشگاه براساس توزیع جغرافیایی انتخاب شدند. در مرحله بعدی نیز کلیه افراد جامعه در ۸ دانشگاه منتخب شامل ۲۱۸ نفر دانشجوی پزشک خانواده و ۳۴ نفر استایید و دست‌اندرکاران طراحی و اجرای برنامه پزشک خانواده، وارد این مطالعه شدند. حجم نمونه مورد نظر با استفاده از فرمول کوکران تعیین شد.

ابزار گردآوری داده‌ها، دو پرسشنامه محقق‌ساخته برای پزشکان خانواده و نیز استایید و دست‌اندرکاران طراحی و اجرای برنامه آموزشی بود. پرسشنامه پزشکان خانواده حاوی ۳۳ سؤال مشتمل بر ۷ بُعد سازمان‌دهی محتوای دوره، طول دوره، نحوه اجرا، شیوه ارایه دروس، قابلیت به کارگیری دروس، ارزش‌یابی فرآگیران و منابع آموزشی بود. پرسشنامه استایید و دست‌اندرکاران برنامه حاوی ۳۴ سؤال بود که علاوه بر ابعاد هفت‌گانه یادشده، بُعد هزینه را نیز در بر می‌گرفت. پرسشنامه‌ها براساس مقیاس رتبه‌بندی لیکرت به ۵ رتبه خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد تقسیم و ارقام یک تا ۵ برای آنها منظور شد. نتایج حاصل از نظرات شرکت‌کنندگان در پژوهش، با توجه به معیارهای مورد نظر در سه سطح مطلوب (میانگین ۴ تا ۵)، نسبتاً مطلوب (میانگین ۳ تا ۳/۹۹) و نامطلوب

جدول ۱ بررسی توزیع فراوانی نظرات دانشجویان پزشک خانواده (تعداد ۲۱۸ نفر) و اساتید و دست‌اندرکاران طراحی و اجرای برنامه آموزشی (تعداد ۳۴ نفر) در مورد ارزش‌یابی دوره آموزشی پزشک خانواده براساس الگوی سیپ و همچنین بررسی میانگین نمرات این دو گروه در هر یک از ابعاد ارزش‌یابی

گروه	میانگین مطلوب معنی‌داری	نمیانگین مطلوب	نسبتاً نامطلوب	سطح	سازمان‌دهی محتوای دوره
دانشجویان	۴۱ (٪۱۸/۸)	۸۱ (٪۳۷/۲)	۹۶ (٪۴۴/۰)	۳/۲۸±۰/۷۲	درازیابی دوره
	۵ (٪۱۴/۷)	۱۷ (٪۵۰/۰)	۱۲ (٪۳۵/۳)	۳/۱۶±۰/۵۱	اساتید
					طول دوره
دانشجویان	۲۲ (٪۱۰/۱)	۶۵ (٪۲۹/۸)	۱۳۱ (٪۶۰/۱)	۳/۶۷±۰/۹۲	دانشجویان
	۴ (٪۱۱/۸)	۷ (٪۲۰/۶)	۲۳ (٪۵۷/۶)	۳/۶۷±۰/۹۴	اساتید
					نحوه اجرا
دانشجویان	۶۷ (٪۳۰/۷)	۸۱ (٪۳۷/۲)	۷۰ (٪۴۲/۱)	۳/۰۳±۱/۲۳	دانشجویان
	۱۰ (٪۲۹/۴)	۲۰ (٪۵۸/۸)	۴ (٪۱۱/۸)	۲/۶۲±۰/۷۰	اساتید
					شیوه ارایه دروس
دانشجویان	۵۲ (٪۲۳/۹)	۶۵ (٪۲۹/۸)	۱۰۱ (٪۴۶/۳)	۳/۱۹±۰/۹۹	دانشجویان
	۷ (٪۲۰/۶)	۱۵ (٪۴۴/۱)	۱۲ (٪۳۵/۳)	۳/۱۱±۰/۷۳	اساتید
					قابلیت به کارگیری دروس
دانشجویان	۲۸ (٪۱۲/۸)	۸۲ (٪۳۸/۱)	۱۰۷ (٪۴۹/۱)	۳/۴۹±۰/۹۵	دانشجویان
	۱۲ (٪۲۵/۲)	۱۲ (٪۳۵/۲)	۱۰ (٪۲۹/۴)	۲/۷۲±۰/۵۶	اساتید
					ارزشیابی فراغیران
دانشجویان	۴۶ (٪۲۱/۱)	۹۶ (٪۴۴/۰)	۷۶ (٪۴۴/۹)	۳/۳۴±۱/۱۵	دانشجویان
	۱۴ (٪۴۱/۲)	۱۳ (٪۳۸/۲)	۷ (٪۲۰/۶)	۲/۷۲±۰/۵۶	اساتید
					منابع آموزشی
دانشجویان	۷۲ (٪۳۳/۰)	۷۰ (٪۳۲/۱)	۷۶ (٪۳۴/۹)	۳/۰۸±۱/۳۹	دانشجویان
	۱۰ (٪۲۹/۴)	۱۱ (٪۳۲/۳)	۱۳ (٪۳۸/۲)	۳/۰۴±۰/۹۲	اساتید
					هزینه
دانشجویان	-	-	-	-	دانشجویان
	-	۱۱ (٪۳۲/۳)	۲۰ (٪۵۸/۸)	۳/۰۸/۳ ۲/۳۶±۱/۰۶	اساتید

طبق نتایج مطالعه حاضر، نظر دانشجویان نسبت به همه ابعاد مطرح شده در مورد ارزش‌یابی دوره آموزشی پزشک خانواده در رده نسبتاً مطلوب قرار داشت و نظر اساتید و دست‌اندرکاران برپا نمود.

نسبت به موضوعات سازمان‌دهی محتوای دوره، طول دوره، شیوه ارایه دروس و منابع آموزشی در زمرة نسبتاً مطلوب برآورد شد؛ ولی آنها نحوه اجرا، قابلیت به کارگیری دروس، ارزش‌یابی فراغیران و هزینه برنامه آموزشی را کمتر از حد متوسط ارزیابی نمودند.

در این مطالعه، میانگین امتیاز مربوط به سازمان‌دهی محتوای دوره از نظر دانشجویان در سطح نسبتاً مطلوب (معادل ۳/۲۸) قرار داشت که نشان می‌دهد در طراحی و اجرای این دوره، از استاید و دست‌اندرکاران متخصص و مجرب استفاده شده و آنها توانسته‌اند با بهروزکردن و رعایت توالی دروس ارایه شده و تسلط کافی به موضوع تدریس و عوامل مرتبط دیگر این موقوفیت را کسب نمایند [۱۷، ۱۸]؛ لذا مشاهده چنین امری دور از انتظار نیست. در مطالعه‌ای در دانشگاه علوم پزشکی شیراز، میانگین امتیاز سازمان‌دهی محتوای دوره کمتر از حد مطلوب (معادل ۲/۸۳) بود [۱۹]. در مطالعه عسگری که با هدف ارایه الگو برای ارزش‌یابی درونی دانشکده‌های پرستاری به‌اجام رسید، در مجموع، نظرات دانشجویان نسبت به محتوای دوره آموزشی (با میانگین ۳/۸۶) در طبقه نسبتاً مطلوب قرار گرفت [۲۰] که تاحدودی با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. در مطالعه حاضر به‌طور میانگین امتیاز مربوط به طول دوره ۳/۶۷ بود که نشان‌دهنده این است که از دید دانشجویان پزشک خانواده امتیاز شیوه ارایه دروس حتی زودتر از موعده مقرر می‌شود. در این بررسی میانگین امتیاز دانشجویان در مورد نحوه اجرا ۳/۰۳ بود که نشان‌گر بالاتر از حد متوسط یعنی نسبتاً مطلوب است. به‌نظر می‌رسد برگزاری کلاس‌ها به‌صورت غیرحضوری این امکان را فراهم می‌کند که فرستاده‌ی این امکان را از دید دانشجویان پزشک خانواده امتیاز شیوه ارایه دروس بالاتر از حد متوسط و به‌عبارتی نسبتاً مطلوب است. طبق مطالعه‌ای که در دانشگاه علوم پزشکی شیراز انجام شد، امتیاز شیوه ارایه دروس ۳ بود [۱۹] که تاحدودی با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. این امر حاکی از آن است که اولاً استفاده چندباره از دی‌وی‌دی‌های آموزشی و ثانیاً انطباق دروس ارایه شده با موارد واقعی در عرصه خدمات سبب فراهم‌شدن امکان یادگیری بهتر، آسان‌تر و عمیق‌تر می‌شود که خود یک نکته مثبت تلقی می‌شود. با این وجود باید نکته منفی عدم امکان ارتباط تعاملی از راه دور و به‌تبع آن عدم امکان تبادل تجربه بین فراغیران در نظر گرفته شود. در این مورد شرکت بیشتر دانشجویان در جلسات مربوطه توصیه می‌شود.

است؛ چرا که از نظر دانشجویان بیشترین نقطه ضعف دوره مربوط به این شاخص است. استفاده از تجارب دانشگاه علوم پزشکی ایران در زمینه نحوه اجرا به عنوان یک نقطه قوت، دید و توجه عمیق به دانشگاه یا دانشگاه هایی که در یک، دو یا همه شاخص ها امتیاز نامطلوب را کسب کرده اند و فراهم ساختن امکانات لازم برای بهبود فعالیت های آموزشی آنها با استفاده از تجارب دانشگاه های موفق از جمله پیشنهادات پژوهشگران در راستای ارتقاء این دوره به شمار می رود.

نتیجه گیری

نظر دانشجویان نسبت به همه ابعاد مطرح شده در مورد ارزش یابی دوره آموزشی پژوهشک خانواده در رده نسبتاً مطلوب قرار دارد. نظر اساتید و دست‌اندرکاران برنامه نسبت به موضوعات سازمان دهی محتوای دوره، طول دوره، شیوه ارایه دروس و منابع آموزشی در زمرة نسبتاً مطلوب برآورد می شود، ولی نسبت به نحوه اجرا، قابلیت به کارگیری دروس، ارزش یابی فرآگیران و هزینه برنامه آموزشی کمتر از حد متوسط است.

تشکر و قدردانی: از کلیه اساتید، دانشجویان و افراد شرکت کننده در این پژوهش تشکر و قدردانی می شود.

تاییدیه اخلاقی: موردي توسط نویسندها گزارش نشده است.

تعارض منافع: موردي توسط نویسندها گزارش نشده است.

منابع مالی: این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد است.

منابع

- Ministry of Health, Treatment and Medical Education. Term and modular training courses for physicians and family. Tehran: Health Ministry Publication; 2009. [Persian]
- Kraiger K, Ford JK, Salas E. Application of cognitive, skill-based, and affective theories of learning outcomes to new methods of training evaluation. *J Appl Psychol*. 1993;78(2):311-28.
- Wilkes M, Bligh J. Evaluating educational interventions. *BMJ*. 1999;318(7193):1269-72.
- Stufflebeam DL, Shinkfield AJ. Systematic evaluation: A self-instructional guide to theory and practice. Heidelberg: Springer; 2013.
- Bazargan A. Application of training evaluation in higher education with an emphasis on medical education. Ministry of Health, Treatment and Medical Education, Secretariat of evaluation surveillance and emphasizes the development of medical science report. Tehran: Tehran University Publication; 2007. [Persian]
- Bazargan A. Educational evaluation. Tehran: Samt Publication; 2013. [Persian]
- Campbell SM, Braspennning J, Hutchinson A, Marshall MN. Research methods used in developing and applying quality indicators in primary care. *BMJ*. 2003;326(7393):816-9.
- Stufflebeam DL. Empowerment evaluation, objectivist evaluation, and evaluation standards: Where the future of evaluation should not go and where it needs to go. *Am J*

در این مطالعه به طور میانگین امتیاز مربوط به قابلیت به کارگیری دروس ۳/۴۹ بود که نشان دهنده این است که از دید دانشجویان پژوهشک خانواده امتیاز قابلیت به کارگیری دروس در حد متوسط، به عبارتی نسبتاً مطلوب است. به نظر می رسد دانشجویان آموخته ها و مهارت های کسب شده خود را بر افزایش دانش، بهبود ارایه خدمات و افزایش توانایی های حرفة ای خود تاثیر گذار می بینند که این امر می تواند موجب ایجاد جذابیت شغلی شود [۲۱] و در نتیجه، کمک بسیار بزرگی در انجام وظایف شغلی آنها باشد. در این مطالعه به طور میانگین امتیاز مربوط به ارزش یابی فرآگیران ۳/۳۴ بود که نشان دهنده این است که از دید دانشجویان پژوهشک خانواده امتیاز ارزش یابی فرآگیران در حد متوسط و نسبتاً مطلوب است. از آنجایی که دانشجویان به دلایل متعدد از عهده امتحانات چهارگزینه ای بهتر بر می آیند آن را بیشتر می پسندند؛ لذا اختصاص امتیاز متوسط به این مولفه دور از انتظار نیست. ولی باید دقت کرد تا در موقع لازم از دیگر آزمون ها برای تشخیص درستی درک مطالب توسط فرآگیر استفاده شود [۲۲].

طبق یافته های مطالعه مشخص شد هم دانشجویان و هم اساتید و دست‌اندرکاران طراحی و اجرای برنامه در مورد نحوه اجرا کمترین میزان رضایت را داشتند. به نظر می رسد برگزاری کلاس ها به صورت غیرحضوری این مشکل را شدیداً تحت الشاعر قرار داده است که باز هم تشکیل بیشتر جلسات حضوری در موقع مناسب را طلب می کند.

عدم همگنی مطلوب بین سطح دانشجویان و هیأت علمی دانشگاه های مختلف از محدودیت های این مطالعه بود. تخصصی شدن هر چه بیشتر فعالیت های درمانی یکی از راهکارهای عملی و موثر در رفع نیازهای جامعه درمانی است. تخصص پژوهش خانواده سال هاست که در سیستم های درمانی موفق به عنوان تسهیل کننده کار عمل می کند. در ایران، پژوهشکی از سوی یک منزلت است و از سوی تقاضای بیش از حد این منزلت در شبکه آموزشی نتوانسته جایگاه مناسب و در خور شانی در بازار کار جامعه بیابد. این در حالی است که تمرکز بر برنامه پژوهشک خانواده نه تنها از بار سنگین مراجعات مکرر و سردرگمی در بیمارستان ها می کاهد، بلکه تسهیل کننده کار تخصص های بالاتر و در نهایت موجب به کارگیری حجم بزرگی از نیروی بی کار پژوهشکان عمومی کشور است. با این حال چنین طرح ضروری، نیازمند هماهنگی، تمرکز و تأمل بیشتر نهادها و دستگاه های دست‌اندرکار است. توجه به وضعیت هر یک از نشانگرهای شاخص های مورد بررسی در پژوهش حاضر می تواند راهنمای مفید و موثری در شناخت ضعف ها و قوت های دوره آموزشی مورد استفاده در هر یک از دانشگاه های نمونه باشد. توسعه فعالیت های ارزش یابی در مراکز آموزشی به منظور توسعه و بهبود ارزش یابی در نظام های آموزشی کشور توصیه می شود. توجه به مساله نحوه اجرای دوره از دیگر پیشنهادات

- 15- Field MJ. Medical school accreditation in Australia: Issues involved in assessing major changes and new programs. *J Educ Eval Health Prof.* 2011;8:6.
- 16- Kim S. The future of e-learning in medical education: Current trend and future opportunity. *J Educ Eval Health Prof.* 2006;3:3.
- 17- McCallion P, Toseland RW, Freeman K. An evaluation of a family visit education program. *J Am Geriatr Societ.* 1999;47(2):203-14.
- 18- Peterson P, Baker EL, McGaw B. International encyclopedia of education. Amsterdam: Elsevier Science & Technology Books; 2010.
- 19- Bazargan A. Internal evaluation as an approach to revitalize University systems: The case of the Islamic Republic of Iran. *High Educ Policy.* 2000;13:173-80.
- 20- Movahednia S, Partovishayan Z, Bastani Tehrani M. Performance evaluation of teaching hospitals affiliated to tehran university of medical sciences (tums) using pabon-lasso model. *Payesh.* 2014;13(4):393-9.
- 21- Sajadi H, Maleki MR, Ravaghi H, Farzan H, Aminlou H, Hadi M. Evaluation of board performance in Iran's Universities of Medical Sciences. 2014;3(5):235-41.
- 22- Mahjour RS. Educational assessment, theories, concepts, principles, patterns. Tehran: Sasan Publication; 2007.
- Eval. 1994;15(3):321-38.
- 9- Gilbert S, Jonesw. Education and psychology measurement. Principles Newyork. Model for evaluation. Boston: Kluwer Academic Puplishers; 1997.
- 10- Beach MC, Price EG, Gary TL, Robinson KA, Gozu A, Palacio A, et al. Cultural Competency: A Systematic Review of Health Care Provider Educational Interventions. *Med Care.* 2005;43(4):356-73.
- 11- Stufflebeam DL. The CIPP model for program evaluation. In: Madaus George F, Scriven M, Stufflebeam DL. (Editors). Evaluation models. New York: Springer Netherlands; 1983. pp. 117-41.
- 12- Tyler RW. Changing concept of educational evaluation. In: Tyler RW, Gagne RM, Scriven M (Editors). Perspectives of curriculum evaluation. Chicago: Rand-McNally & Company; 1967. Available From: <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED030949.pdf>.
- 13- Van Der Vleuten CPM. The assessment of professional competence: Developments, research and practical implications. *Adv Health Sci Educ.* 1996;1(1):41-67.
- 14- Alice A, Ruth G, Chen MI, Claure R, Almazan D, Struyk B, et al. Patient simulation: A literary synthesis of assessment tools in anesthesiology. *J Educ Eval Health Prof.* 2009;6:3.